

Josep Fontanals Mellin
Comissaria Generalitat.
CIUTAT

IDEAL

FRANQUEIG CONCERTAT

(Segona època) Any III-Núm. 106 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 25 céntims
LLEIDA, dissabte 5 de març de 1938.

Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

Els anhels del poble de Catalunya han trobat la seva expressió en el III Ple d'Esquerra Republicana de Catalunya.

WINESTRO

Carnestoltes

Es fa dos anys cada mes de febrer arribava, indefectiblement, un dia en què els bons costums, els prejudicis i el sentiment d'unes forces ent-se conservador que l'home fes les mil ximpleries, mostrant-se potser tal com és, encara que per fer això li calgués una disfressa. Té una terrible paradoxa, evidentment! Però així havia fet i així es seguia. L'any passat aqueix dia no va arribar. Millor dit, va passar de llarg. Pocs es van recordar de celebrar-lo i la ciutat va noiar com el mes de febrer passava desapercebut. Tal vegada perquè continuament s'estava fent el ximpler. Merces va començar a fer el carnaval de la revolució. Tothom es va disfressar, uns amb la granota de mecànic, altres amb la bandereta, l'ensenyia i l'anagrama polític, i els altres amb la pistola. Qui més qui menys, tots van passejar-se amb una indumentària ben xocant. Va venir després el carnestoltes de guerra. No tan autèntic com l'altre però sostava a que hi hagués l'home que els disfressés de milicià, el milicià que ho fes de general i el general que ho fes de soldat. Hi havia, naturalment, bones excepcions. Però es feia la broma—dins la lògica cruesa bèl·lica—i l'eufòria i l'alegria que abans durava només que tres dies, seguia mesos i mesos des del 19 de juliol.

és que la ciutat no podia acudir als tifons balls, que els escombriaires no retreballen el confeti del carrer i que l'acostumada aventura amb màscara no s'esdevenia. Però això res hi feia. Hi havia la disfressa de revolucionari que ensenyava qualsevol Partit polític i bastava. El va venir un moment que la sensació es va imposar i tota aquella poca cosa s'acabà.

per això que enguany, potser per primera vegada, la ciutat s'haurà quedat sense el corresponent carnaval.

però, recordem aquest dia ara que acaba el mes de febrer, perquè tal vegada hi hagi algú prou carrincló que li pigui greu que no se celebri el dia de ximpleria. Però que no es desesperi, nosaltres tenim massa feina a guanyar la guerra i ens hem d'estar de moltes coses. Però fora de casa, fronteres allà, com cada any, encara fan el ximpler i majorment aquest mes de febrer, que es fixi amb Alemanya, Itàlia, Anglaterra, Romania, França, etc. i veurà com tan de broma, fins a l'extrem de disfressar-se de dictador, de pirata i d'en-

Catalunya i la República poden confiar en els partits democràtics

El III Ple d'E. R. de C.

Un èxit extraordinari han constituït les sessions del III Ple de l'Esquerra, celebrades a Barcelona en els dies 26 i 27 del passat mes de febrer.

Un èxit i assistència. Malgrat les enormes deficiències actuals del servei de transports, ni una sola de les Comarcals deixà d'enviar-hi els dos delegats a que tenia dret. Així es pogué comprovar en alguna votació nominal en la qual hi prengueren part representants de totes les comarcals. No hi mancà, igualment, cap figura representativa del Partit. Malgrat la gran capacitat del local, en cap sessió hi hagué lloc disponible per una persona més, ans al contrari. L'interès viu anà creixent al llarg de les sessions. Eren les quatre de la matinada de diumenge quan es cloïen les deliberacions del Ple, amb una gentada imponent i a presència dels delegats de totes les Comarcals.

En representació de la Comarcal del Segrià, hi assistiren els companys Leopold Morant i Francesc Loncà de Jovenut Republicana de Lleida i del Foment Republicà de Serós.

Per la de les Garrigues, els senyors Carles Sans, d'Unió Republicana d'Arbeca i Cassimir Solé, d'Unió Republicana Catalanista de Juneda.

Per la Noguera, En Jaume Peralba, del Centre d'Esquerra d'Agramunt, i En Daniel Torruella, del nostre Centre de Balaguer.

Per la de Baix Urgell, En Francesc Biscarrí, d'Unió Republicana de Tàrraga, i En Joan Valldaura, de l'Avenç Republicà de Bellpuig.

Per la de la Segarra, En Rafael Parés, del Centre Republicà Federal, de Guissona i en Josep Farré, del Centre Obrer Instructiu d'Unió Republicana de

gènia damisel·la per mostrar així el que veritablement són, En fi, allà ells.

Nosaltres aquest any hem deixat passar el febrer sense fer el carnestoltes. No ens sap greu, ja sabem que qui riu darrer riu més bé.

A. P.

El nou Consell Directiu d'E. R. de C.

JOSEP TERRADELLES,
Secretari general.
CARLES PI I SUNYER.
JOSEP ANDREU I ABELLÓ.
MIQUEL SANTALO.
JOAN SAURET.

Cervera.

Per la Comarcal del Pallars Jussà, En Francesc Jolanc i En Joaquim Aloi, del Centre Catalanista Republicà Federal de Tremp.

Per la de Pallars Sobirà, En Rafael Baró i En Josep Braquer, del Centre Republicà Català, de Sort.

Per la de Alt Urgell, En Josep Berti i En Francesc Jordana, del Casal d'Esquerra de Seu d'Urgell.

Per la d'Aran, En Marià Faure i En Josep Baidés, de Jovenut Republicana Aranese de Viella.

Per la de Cerdanya, En Francesc Xexa, del Casal d'Esquerra de Prullans i En Carles Fauxa, del Bloc Catalanista Republicà de Bellver de Cerdanya.

Per la del Solsonès, En Lluís Sorribes i En Joan Seriol, de l'Unió Republicana Catalanista de Solsona.

També feren acte de presència, els Diputats senyors Canturri, Magre, Viadiu, Jené, Zulueta, Banyeres, el Dr. Sasre, Comissari de la Generalitat, i Zamorano, Cervera, Vives, Cristòfol, doctor Sicre i Villeró, del Comitè Executiu de la Federació, i una representació dels combatents lleidatans del Front, amb Víctor Torres, Comissari de Guerra.

Els companys Morant i Torruella foren designats per a formar part de la Mesa presidencial.

El Ple transcorregué en un ambient de franca companyonia que demostrà la puixança del Partit i ovacionà entusiàsticament el President Companys i a una representació del Partit Socialista Fran-

cès, que, trobant-se a Barcelona a fer entrega d'una important quantitat de queviures i unes ambulàncies, vingué a saludar la representació genuïna de la democràcia catalana.

El Ple havia despertat, ací i a fora, una justificada expectació. Els corresponents dels principals periòdics anglesos i francesos seguien curiosament els debats. Rubió i Tudurí, en una breu però brillant intervenció subratllà l'interès amb que per part de les potències democràtiques s'estava atent al Ple d'Esquerra. «Hi ha ganes—insistí l'orador—de saber si a Espanya hi ha alguna organització de tipus netament democràtic, susceptible de recollir la responsabilitat de demà». S'ha demostrat que hi és.

Un èxit, igualment, de disciplina, de sentit de responsabilitat, de ganes de superar-se. Els punts de vista particulars es sacrificaren a la unitat de pensament. Es fugí del detallisme, de la faralla verbal, dels tòpics en circulació, de les consignes en sèrie. No, res de tot això, tan vell i tan desplaçat. La única consigna fou aqueixa: reafirmar-se en els principis bàsics del Partit, que serveix íntegra la seva eficàcia per a servir d'orientació en els moments presents. No ha calgut retocar ni adaptar res. La nostra idealitat, per representar un pensament perenne en el poble de Catalunya, ha estat, és i serà la guidora en l'aspra i difícil obra a fer per a muntar altra vegada, damunt les cendres i les runes ocasionades per la guerra, la nostra vida tota.

Altrament, els lleidatans tenim motius especials per a estar satisfets de les tasques del Ple. La nostra representació ha donat mostra que l'escola de Jovenut Republicana segueix la seva bona tradició. Sauret, com a membre del Consell que cessava en el seu mandat, tingué encerts en exposar i aclarir les coses que es discutien, amb el sentit pràctic que tots li sabem i la seva visió realista de les coses. Morant, en dues

(Segueix a la 2.ª plana)